

1. Anežka Böhmová v Lužickéj ulici  
kdopak by neznal tu poběhlici  
za voknem sedící lákala mladíci  
Bůh vodpusť nešťastnici
2. Měla milýho čtrnáct let starýho  
na duchu mdlýho, špatně vychovanýho  
Robert Páv byl zvanej, neb byl tuze mladej  
přeubohej velice
3. Doma fotrovi sto zlatejch vyfouk  
do Prahy zamířil by tam pustě hýřil  
a jak to bejvá už, koupil si V kotcích nůž  
nabroušenej moc prudce
4. Na Böhmovou kýv, na zem si vodpliv  
korunu jí dal, by jí miloval  
a pak jsou šli stoje vedle do pokoje  
by tam lásku tvořili
5. Anežka svlíká se, nůž však už blejská se  
Robert šel k ní blíž, píchnul jí pod kříž  
píchnul jí pod paží Böhmová se kácí  
krev teče na kanape
6. Z toho mládenci příklad si vemte  
ženský prodejny vy nemilujte  
neboť jeden neví co má druhej v ledví  
potom pláčou rodiče